

Evlâtlıklar büyüdüğünde namahrem olur mu?

Antakya'dan Mustafa Okutan: “Bir arkadaşın kızının çocuğu olmuyor. Evlâtlık almaları konusunda tereddütleri var. Evlâtlık alınan kız çocuğu büyüyünce babaya, erkek çocuğu da anneye haram olur mu? Bu durumda evlâtlık almanın hükmü nedir?”

SİZE DAHA İYİSİNİ VERİRİM

Peygamber Efendimiz de (asm), peygamberlikten önce Zeyd b. Harise'yi evlât edinmişti. Zeyd b. Hârise Mekke'ye köle olarak getirilmiş ve Hazret-i Hatice'nin (ra) yeğeni tarafından satın alınmış bir çocuktur. Hazret-i Hatice (ra) bu çocuğu alıkoyarak, Peygamber Efendimize (asm) hediye etti. Zeki, sevimli ve saygılı bir çocuk olan Zeyd b. Hârise'yi, Peygamber Efendimiz (asm) evlâdı gibi sevdi. Fakat diğer yandan Zeyd'in babası yana yakıla evlâdını arıyor, evlâdını sağ-salim bulup getirene büyük ödüller vaad ediyordu. Evlâdının Mekke'de olduğunu öğrenir öğrenmez, kardeşi ile birlikte Mekke'nin yolunu tuttu ve Hazret-i Peygamber'in (asm) yanına geldi.

Dedi ki: “Ya Muhammed, Siz Allah'ın evinin komşusunuz! Esiri serbest bırakan ve ona yemekler yediren hayırsever kimselersiniz. Oğlum sendedir. Onu bağışla ve bize iyilik et! Sen bu kavmin efendisinin oğlusun. Onu bağışlarsan, sana ne istersen vereceğim!”

Peygamber Efendimiz (asm):

“Size daha iyisini veririm. Huzurunuzda onu serbest bırakıyorum! Arzu ederse hiçbir şey almadan onu size veririm!” buyurdu.

Zeyd'in babası çok memnun olmuştu. “Bize çok iyilik etmiş olursun! Allah sana büyük mükâfatlar versin!” dedi. Zeyd'i çağırdılar.

Hazret-i Peygamber (asm):

“Ey Zeyd! Bunları tanır mısın?” buyurdu.

Zeyd: “Evet, tanırım! Şu babam, şu da amcamdır!” dedi.

ALLAH KATINDA EN DOĞRU OLAN

Hazret-i Peygamber (asm): “Şu baban, şu amcandır; beni de tanırsın! Şimdi kimi istiyorsan, onu seçmekte serbestsin!” buyurdu.

Zeyd hiç tereddüt etmeden:

“Asla senden başka kimseyi istemem! Sen benim hem babam, hem de amcam yerindesin!” dedi.

Babası, Zeyd’in bu sözünden hoşlanmamış, kırılmıştı.

“Sana yazıklar olsun!” dedi, “Köleliği nasıl hürriyetten üstün tutuyorsun?”

Zeyd de: “Ben bu adamdan öyle iyilik gördüm ki, onu terk etmem mümkün değildir. O’ndan (asm) başka hiç kimseyi istemem!” dedi.

Bu defa Hazret-i Peygamber (asm): “Şahit olunuz; Zeyd benim oğlumdur! Ben onun vârisiyim! O da benim vârisimdir.” buyurdu. Bu sözden Zeyd’in babası ve amcası hoşlanmışlardı. İçleri rahat bir şekilde Zeyd’i Hazret-i Peygamber’e (asm) bırakıp döndüler.

Daha sonra gelen âyetler evlâtlık meselesini şöyle düzenledi:

“Evlâtlıkları babalarına nispet edin; Allah katında en doğru olan budur. Eğer babalarının kim olduğunu bilmiyorsanız, bu takdirde onları din kardeşi veya yaranınız olarak kabul edin! Kalplerinizin kasten yaptıkları dışında, hatalarınızdan dolayı size bir günah yoktur. Allah bağışlar ve merhamet eder.” 1

EVLÂTLIKLARA KARŞI TUTUMUMUZ

Evlâtlık meselesinde şu yollar izlenebilir:

1- Koruyucu âile sıfatıyla kimsesiz ve yetim çocuklara ulaşılabilir ve bir evlât hassasiyeti içinde bakımı ve terbiyesi üstlenilebilir. Bu, dinen mümkündür ve bunda hayır ve sevap vardır. Çocuklara kucak açmak meşrûdur, hayırdır, rızâ-yı Bârî’yi kazanmaya vesîledir.

Bu konuda şu hadisleri hatırlamamızda yarar var:

Resûlullah Efendimiz (asm) mübârek şehâdet parmağı ile orta parmağını biraz açarak işâret etti ve şöyle buyurdu: “Ben, yetimin her şeyine kefil olarak bakan kimse ile Cennette şöylece yan yanayız.” 2

“Beni zayıfların arasında arayınız. Siz ancak zayıflarınız sebebiyle yardım görüyorsunuz ve rızıklandırılıyorsunuz.” 3

3- Çocuk ergenlik dönemine ulaştığında, namahremlik esaslarına riayet edilmelidir. Çünkü çocukla çocuğun barındığı aile arasında bir nesep bağı yoktur.

4- Çocuk, barındığı ailenin malına vâris olmaz. Ancak aile çocuğun ihtiyaçları için yaptığı her harcamada sadaka sevabı alır.

Dipnotlar:

1- Ahzâb Sûresi, 33/4-5.

2- Buhârî, 11/1838.

3- R. Sâlihîn, 272.